

Jean A. Stevens

Førsterådgiver i Primarys hovedpræsidentskab

Bliv som et lille barn

Hvis vi har et lærevilligt hjerte og villighed til at følge børns eksempel, kan deres guddommelige egenskaber være en nøgle til at åbne for vores egen åndelige vækst.

Vor Fader i himlen sender i sin store visdom og kærlighed sine åndelige sønner og døtre til denne jord som børn. De kommer ned til en familie som en dyrebar gave med en guddommelig natur og skæbne. Vor himmelske Fader ved, at børn er en nøgle til, at vi kan blive ligesom ham. Der er så meget, vi kan lære af børn.

Denne vigtige sandhed kunne ses for en del år siden, da et medlem fra De Halvfjerds var på en opgave i Hong Kong. Han besøgte en meget fattig menighed, som kæmpede på mange måder, ude af stand til at sørge for deres egne behov. Da biskoppen beskrev deres situation, følte generalautoriteten en tilskyndelse til, at medlemmerne skulle betale deres tiende. Biskoppen, der kendte deres trange forhold, var bekymret over, hvordan han kunne gennemføre det råd. Han tænkte over det og besluttede, at han ville henvende sig til nogle af de mest troende medlemmer i menigheden og bede dem om at betale deres tiende. Søndagen efter gik han ind til Primary. Han underviste børnene i Herrens tiendelov og spurgte, om de var villige til at betale tiende af de penge, de tjente. Det sagde børnene, at de ville. Og det gjorde de.

Senere henvendte biskoppen sig til de voksne i menigheden og fortalte dem, at deres trofaste børn i det sidste halve år havde betalt tiende. Han spurgte dem, om de var villige til at følge disse børns eksempel og gøre det samme. Folk blev så rørt over de ofre, børnene var villige til at yde, at de gjorde det nødvendige for at betale deres tiende. Og himlens vinduer blev åbnet. Ved disse trofaste børns eksempel voksede en menighed i lydighed og vidnesbyrd.

Det var Jesus Kristus selv, der lærte os at se børn som et eksempel. Hans svar er optegnet i Det Nye Testamente, da hans apostle skændtes om, hvem der er den største i himmeriget. Jesus besvarede deres spørgsmål med en lille og dog stærk illustration. Han kaldte et lille barn til sig og anbragte det midt blandt dem og sagde:

»Hvis I ikke vender om og bliver som børn, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.

Den, der ydmyger sig og bliver som dette barn, er den største i Himmeriget« (Matt 18:3-4).

Hvad er det, vi skal lære af børn? Hvilke kvaliteter er de i besiddelse af, og hvilket eksempel udviser de, som kan hjælpe os i vores egen åndelige udvikling?

Disse dyrebare Guds børn kommer til os med et troende hjerte. De er fulde af tro og modtagelige for Åndens følelser. De er et eksempel på ydmyghed, lydighed og kærlighed. De er ofte de første til at vise kærlighed og til at tilgive.

Lad mig fortælle nogle oplevelser, der viser, hvordan børn kan velsigne os med deres uskyldige og dog stærke eksempler på kristuslignende egenskaber.

Todd, en lille dreng på bare to år, var for nylig sammen med sin mor på et kunstmuseum, der havde en særudstilling af smukke malerier af Frelseren. Da de passerede disse hellige billeder, hørte hun sin lille dreng ærbødigt sige navnet »Jesus«. Hun kiggede ned og så ham folde armene og bøje hovedet, mens han betragtede malerierne. Kunne vi lære noget af Todd om en ydmyg indstilling, om ærbødighed og om kærlighed til Herren?

Sidste efterår betragtede jeg en armensk 10-årig drengs eksempel. Mens vi ventede på, at nadvermødet skulle begynde, bemærkede han, at grenens ældste medlem kom ind. Det var ham, der hurtigt stillede sig ved hendes side og tilbød sin arm til at støtte hendes vaklende skridt. Han fulgte hende hen til den forreste række i salen, hvor hun kunne høre. Kunne denne lille venlige gerning lære os, at de, der er størst i Herrens rige, er de, der ser efter muligheder for at tjene andre?

Katie, en pige i primaryalderen, lærte os noget, da vi så hendes indflydelse på sin familie. Hun deltog i Primary og blev tiltrukket af evangeliets lærdomme. Med voksende tro og vidnesbyrd efterlod Katie en seddel på sine forældres pude. Hun skrev, at evangeliets sandheder havde fundet et »hjem i hendes hjerte«. Hun

fortalte om sin længsel efter at være nær sin himmelske Fader, at være lydlig mod hans befalinger og at blive beseglet som familie i templet. Deres søde datters enkle vidnesbyrd rørte forældrenes hjerte meget stærkt. Katie og hendes familie modtog de hellige tempelordinancer, som bandt deres familie sammen for evigt. Katies troende hjerte og eksempel på tro

bragte hendes familie evige velsignelser. Kunne hendes oprigtige vidnesbyrd og ønske om at følge Herrens plan lede os til mere klart at se, hvad der egentlig betyder mest?

Vores familie tager ved lære af en nær slægtning, den seksårige Liam. Det forgangne år har han kæmpet mod en aggressiv hjernecancer. Efter to vanskelige operationer blev det

besluttet, at strålebehandling også var nødvendigt. Under disse behandlinger var han nødt til at være helt alene og ligge fuldstændig stille. Liam ville ikke have beroligende midler, fordi han ikke brød sig om den følelse, han fik ved det. Han var sikker på, at hvis bare han kunne høre sin fars stemme over samtaleanlægget, kunne han ligge stille uden noget beroligende.

I disse skræmmende øjeblikke talte hans far til ham med opmuntrende og kærlige ord. »Liam, selv om du ikke kan se mig, er jeg lige her. Jeg ved, du kan klare det. Jeg elsker dig.« Liam gennemførte på vellykket vis de 33 nødvendige strålebehandling og lå fuldstændig stille, en præstation, som lægerne aldrig havde troet mulig uden bedøvelse for én på hans alder. Gennem måneder med smerte og besvær var Liams smittende optimisme et stort eksempel på at imødegå modgang med håb og tilmed glæde. Hans læger, sygeplejersker og utallige andre er blevet inspireret af hans mod.

Vi lærer alle vigtige lektier af Liam – lektier om at vælge tro og udvise tillid til Herren. Ligesom Liam kan vi ikke se vor himmelske Fader, men vi kan lytte til hans røst, som giver os den styrke, vi har brug for, til at udholde livets udfordringer.

Kunne Liams eksempel give os en bedre forståelse af kong Benjamins ord om at blive som et barn – underdanig, sagtdig, ydmyg, tålmodig og fuld af kærlighed? (se Mosi 3:19).

Disse børn er et eksempel på nogle af de kvaliteter hos børn, som vi har brug for at udvikle i os selv for at træde ind i himmeriget. De er funk-lende ånder, som er uplettede af verden – villige til at lære og fulde af tro. Det er ikke noget under, at Frelseren har en særlig kærlighed til og påskønnelse af små børn.

Blandt de himmelske begivenheder under Frelserens besøg i Amerika står hans kærlige tjenestegering blandt børnene som noget særligt. På gri-bende vis rakte han ud til hvert barn.

»Og han tog deres små børn, et efter et, og velsignede dem og bad til Faderen for dem.

Og da han havde gjort dette, græd han ...

og han talte til mængden og sagde til dem: Se jeres små« (3 Ne 17:21-23).

Ældste M. Russell Ballard har lært os noget om betydningen af Frelserens formaning om at »se jeres små«, da han

sagde: »Bemærk, at han ikke sagde »kast et blik på dem« eller »se tilfældigt på dem« eller »se af og til hen i retning af dem«. Han sagde, at de skulle se på dem. Jeg tolker det sådan, at vi bør omfavne dem med vore øjne og hjerte. Vi bør se dem og værdsætte dem for det, de virkelig er: Åndelige børn af vor himmelske Fader med guddommelige egenskaber« (»Se jeres små«, *Stjernen*, okt. 1994, s. 40; fremhævelse tilføjet).

Der findes ikke et mere perfekt sted at se vores små end i vores familie. Hjemmet er et sted, hvor vi alle kan lære og udvikle os sammen. En af

vore smukke primarysange lærer os denne sandhed:

*Gud gav os far og mor,
som hjælp til at adlyde Frelserens ord.
Sådan elsker Herren os,
for familien er af Gud.*

(»Familien kommer fra Gud«, *Liahona*, okt. 2008, s. L13).

Det er i vores familie i en atmosfære af kærlighed, at vi ser og påskønner hans åndelige børns guddommelige egenskaber på en mere personlig måde. Det er i vores familie, at vores hjerte kan blødgøres, og vi i ydmyghed ønsker at forandre os, at blive mere som børn. Det er en proces, hvorved vi kan blive mere kristuslignende.

Har nogle af livets oplevelser berøvet dig det troende hjerte og den barnlige tro, som du engang havde? Hvis det har, så kig på børnene i dit liv. Og kig så igen. Det er måske børn i din familie, på den anden side af gaden eller i Primary i din menighed. Hvis vi har et lærevilligt hjerte og villighed til at følge børns eksempel, kan deres guddommelige egenskaber være en nøgle til at åbne for vores egen åndelige vækst.

Jeg vil altid være taknemlig for mine egne børn. Hver eneste har været et eksempel, som har lært mig de lektier, jeg har brug for. De har hjulpet mig til at blive et bedre menneske.

Jeg bærer mit ydmyge, men sikre vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus. Han er den eneste fuldkomne Søn – underdanig, sagtmodig, ydmyg, tålmodig og virkelig fuld af kærlighed. Må vi hver især have et hjerte, der vil følge hans eksempel, blive som et lille barn og derved vende tilbage til vores himmelske hjem. Det beder jeg om i Jesu Kristi navn. Amen. ■